

Farz ve vaciplerde ve şeâir-i İslâmiyede ve sünnet-i seniye'nin ittibâında ve haramların terkinde riya giremez; izharı, riya olamaz

Aziz, sıddık, hâlis, muhlis kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede ciddî, hakikî arkadaşlarım; Bu yakında hem Isparta'da, hem bu havalide Risale-i Nur'un İhlâs Lem'aları intişara başladığı münasebetiyle ve bir iki küçük hâdis cihetiyle şiddetli bir ihtar kalbe geldi. Riyaya dair Üç Nokta yazılacak.

Birincisi: Farz ve vaciplerde ve şeâir-i İslâmiyede ve sünnet-i seniye'nin ittibâında ve haramların terkinde riya giremez; izharı, riya olamaz—meğer, gayet za'f-ı imanla beraber, fıtraten riyakâr ola. Belki, şeâir-i İslâmiyeye temas eden ibadetlerin izharları, ihfâsından çok derece daha sevaplı olduğunu, Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî (r.a.) gibi zâtlar beyan ediyorlar. Sâir nevafile ihfası çok sevaplı olduğu halde, şeaire temas eden, hususan böyle bid'alar zamanında ittibâ-ı sünnetin şerafetini gösteren ve böyle büyük kebâir içinde, haramların terkindeki takvâyı izhar etmek, değil riya, belki ihfâsından pek çok derece daha sevaplı ve hâlistir.

İkinci nokta: Riyaya insanları sevk eden esbabın,

Birincisi: Za'f-ı imandır. Allah'ı düşünmeyen, esbaba perestîş eder, halklara hodefuruşlukla riyakârâne vaziyet alır. Risale-i Nur şakirtleri, Risale-i Nur'dan aldıkları kuvvetli iman-ı tahkikî dersiyle esbaba ve nâsa ubudiyet noktasında bir kıymet, bir ehemmiyet vermiyor ki, ubudiyetlerinde onlara gösterişle riya etsinler.

İkinci sebep: Hırs ve tamah, za'f-ı fakr noktasında teveccüh-ü nâsı celbine medar riyâkârâne vaziyet almaya sevk ediyor.

Risale-i Nur'un şakirtleri, iktisat ve kanaat ve tevekkül ve kismetine rıza gibi, Risale-i Nur'un dersinden aldıkları izzet-i imaniye, inşaallah onları riyadan ve dünya menfaatleri için hodefuruşluktan men eder.

Üçüncü sebep: Hırs-ı şöhret, hubb-u cah, makam sahibi olmak, emsaline tefevvuk etmek gibi hisler ve insanlara iyi görünmek, tasannukârâne (haddinden fazla kendine ehemmiyet verdirmek) ve tekellüfkârâne (lâyık olmadığı yüksek makamlarda görünmek) tarzını takınmakla riya eder.

Risale-i Nur şakirtleri, ene'yi, nahnü'ye tebdil ettikleri, yani enaniyeti bırakıp, Risale-i Nur dairesinin şahs-ı mânevisinin hesabına çalışması, ben yerine biz demeleri; ve ehl-i tarikatın fenâ fi's-şeyh, fenâ fi'r-resul ve nefsi emmareyi öldürmek gibi riyadan kurtaran vasıtaların bu zamanda birisi de fenâ fi'l-ihvan, yani şahsiyetini kardeşlerinin şahs-ı maneviyesi içinde

eritip öyle davrandığı için, inşaallah, ehl-i hakikatin riyadan kurtulmaları gibi, bu sırla onlar da kurtulurlar.

Üçüncü nokta: Vazife-i diniye itibarıyla nâsa hüsn-ü kabul ettirmek, o makamın iktiza ettiği yüksek tavırlar ve vaziyetler, hodfuruşluk ve riya sayılmaz ve sayılmamalı—meğer o adam, o vazifeyi, kendi enaniyetine tâbi edip istimal ede.

Evet, bir imam, imamet vazifesinde tesbihatları izhar eder, ismâ eder; hiçbir cihette riya olamaz. Fakat vazife haricinde o tesbihatları âşikâre halklara işittirmeye riya girebildiği için, gizlisi daha sevaplıdır.

Risale-i Nur'un hakikî şakirtleri, neşriyat-ı diniyelerinde ve ittibâ-ı sünnetteki ibadetlerinde ve içtinab-ı kebâirdeki takvâlarında, Kur'ân hesabına vazifedar sayılırlar. İnşaallah riya olmaz. Meğer ki, Risale-i Nur'a, başka bir maksad-ı dünyeviye için girmiş ola